կուսի՝ ասացեալ ի նոյն Գրիգորէ աշակերտէ նո-
րին։ Այգոյ խրամատի, եղաք նմանի, որ ցան-
կըն քակտի» ևայլն՝ Ա–Բ, որուն կը կցի
(Թղ. 184ա) «Գովեալ անուն Տէր Սրապիոն,
ռաբբի արագ, Գրիգորիոս կաթուղիկոս մեծ
պատրիարգ» ևայլն՝ «Գրիգորի է բանս այս»
(Տաշեան, Մայր Ցուցակ, էջ 732)։

Կ. Պոլսոյ Ազգ. Մատենադարանին մէջ
(Թիւ 133 ձեռագիր) ևս կը պահուի Հաւա-
քածոյ մը, որուն մէջ կը կարդանք թէ
շարադրուած է «Ողբերգական բանքս եթէ նե-
տուակ այս է ձրիւ բանիւ եւ եթէ ներչափական
տաղիւ ոգեալ, զառաջին, զնախադրական գիծն
հանդերձ վերջադասին փաղառութեանցն, ըստ
այփաբետից տառիցն արուեստաւորեալ, ի չնչին
եւ ի տգէտ առնէ Կեսարացոյ պիտակ անուամբ
Գրիգոր որջորջեալ, որ եւ կոչմամբ միայն վար-
դապետ անուանեալ, յաւմարեալ չնչին բանքս»։

Ձեռագիրը գրուած է 1607 Դեկտ. 31ի
օրը Կեսարիոյ Ս. Սարգիս եկեղեցւոյն դու-
ռը։ Իսկ Երուսաղէմի Ս. Յակոբեանց մա-
տենադարանը կը գտնուի հաւաքածոյ մը
(Թ. 1042 գրչագիր), որ հաւաքում մըն է
ողբերու և ներբողեաններու, կայ հատուած
մը «Գրիգոր վրդ. Կեսարացւոյ, որ եկաց երիցս
պատրիարք Կ. Պօլսոյ եւ կայ թաղեալ ի Ղալա-
թիա, ներբողեան ի վերայ մահուան Սրապիոնի
կաթողիկոս Ուռհայեցւոյ»։